

1908-1999

Rob Nieuwenhuys of E. Breton de Nijs

Rob Nieuwenhuys werd in 1908 te Semarang geboren als zoon van H. Nieuwenhuys en een Indische moeder. Hij groeide op in Batavia waar zijn vader werknemer was bij Hotel des Indes, dat onder leiding stond van Johan Martinus Gantvoort, gehuwd met Betsy Huber (Nederland's Patriciaat: Huber Xj, blz 350).

JANINE OTTO

Na vertrek van Van Gantvoort werd zijn vader directeur en maakte het hotel verder winstgevend.

De familie vertrekt later naar Soerabaya waar Rob de HBS bezocht. Daar maakte hij voor het eerst kennis met literatuur en kreeg hij belangstelling voor letterkunde.

In 1927 vertrok hij voor het eerst naar Nederland om letterenstudie en rechten te gaan studeren in Leiden. Hij trof een Holland aan dat totaal anders was dan hij zich had voorgesteld, een voorstelling gebaseerd op de door hem gelezen lectuur.

Na zijn studie keert hij in 1935 terug naar Indonesië ,hij is dan 26 jaar oud. Inmiddels is in 1932 een bibliografie verschenen 'Een vergeten romanticus'.Hij schreef in Indië een artikel over P.A. Daum in het tijdschrift 'Groot Nederland' en was tevens lid van de redactie "Fakkel" waarvoor hij een dubbel Indonesië-nummer verzorgde.

Pas na zijn terugkeer in Nederland in 1952 verschenen er met regelmaat

publicaties van zijn hand.

In 'Vergeelde portretten' (1954) beschreef hij onder andere het leven van een jong meisje of jonge vrouw, in háár wereld, daarmee zijn moeder bedoelend.

Als zijn romans of verhalen te persoonlijk werden, publiceerde hij die onder zijn pseudoniem E. Breton de Nijs.

Zijn stijl van schrijven is los van de romantraditie, hij scheef een roman in kroniekvorm.

In 1961 verscheen 'Tempo Doeloe' een fotografisch document uit Oud-Indië 1870-1914 met een foto van Van Gantvoort en zijn vader in het kantoor van Hotel des Indes.

Het is opmerkelijk dat hij dit boek heeft samengesteld, alhoewel hijzelf deze tijd niet heeft gekend. Hij wilde zijn kritiek laten blijken op de Indische samenleving van die tijd met ook foto's uit Atjeh. Maar ook dat dit alles voorgoed voorbij is. Tempo Doeloe is onherroepelijk opgelost in het koloniale verleden.

Rob Nieuwenhuys ontving verschillende literaire prijzen.

Foto: de familie Nieuwenhuys in 1912. Inzet: Rob Nieuwenhuys op latere leeftijd.

In 1973 kreeg hij van de Jan Campertstichting een prijs voor 'Oost-Indische Spiegel', gevolgd door Dr Wijnaendts Franckenprijs voor hetzelfde boek. 'Oost-Indische Spiegel' geeft weer wat Nederlandse schrijvers en dichters over Indonesië hebben geschreven, vanaf de eerste jaren der compagnie tot op heden. Het boek werd uitgegeven in 1972.

In totaal zijn er 20 publicaties van zijn

hand verschenen. De meeste gaan over Indonesië al was Nieuwenhuys een Nederlands Letterkundige en schrijver van Indisch-Nederlandse afkomst. Hij heeft van zijn leven tussen twee vaderlanden op papier rekenschap trachten te geven.

In 1983 werd hem de Constantijn Huygensprijs toegekend voor zijn gehele oeuvre.

bron: *Wikipedia vrije encyclopedie*